

POTONĘŁY (2) *part praet act*

Oba o jasne.

pl N subst potonęł(e) (1). ◇ L potonęłych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. potonąć.

Który zatonał (o wielu); haustus Mącz (2) : O kupiách potonęłych. SarnStat 1118 marg [idem] [HerburtStat 747; A oni grubi á nikczemni ludzie/ poznawfzy w potopieniu wieprzow możność iego [...]/ pátrząc tylko ná ízkodę ktora fie im sftála w potonęłych wieprzach/ próšili Páná/ áby poźzedł od nich WujPosN 1584 II 266 (Linde s.v. potonąć)].

Wyrażenie: »potonęły w morzu« (1): haustae mari naves, Potonęłe łodzie w morzu. Mącz 153c.

Synonimy: pogrążony, potopiony, utoniony, utopiony, zatopiony.

Cf POTONAĆ

LW